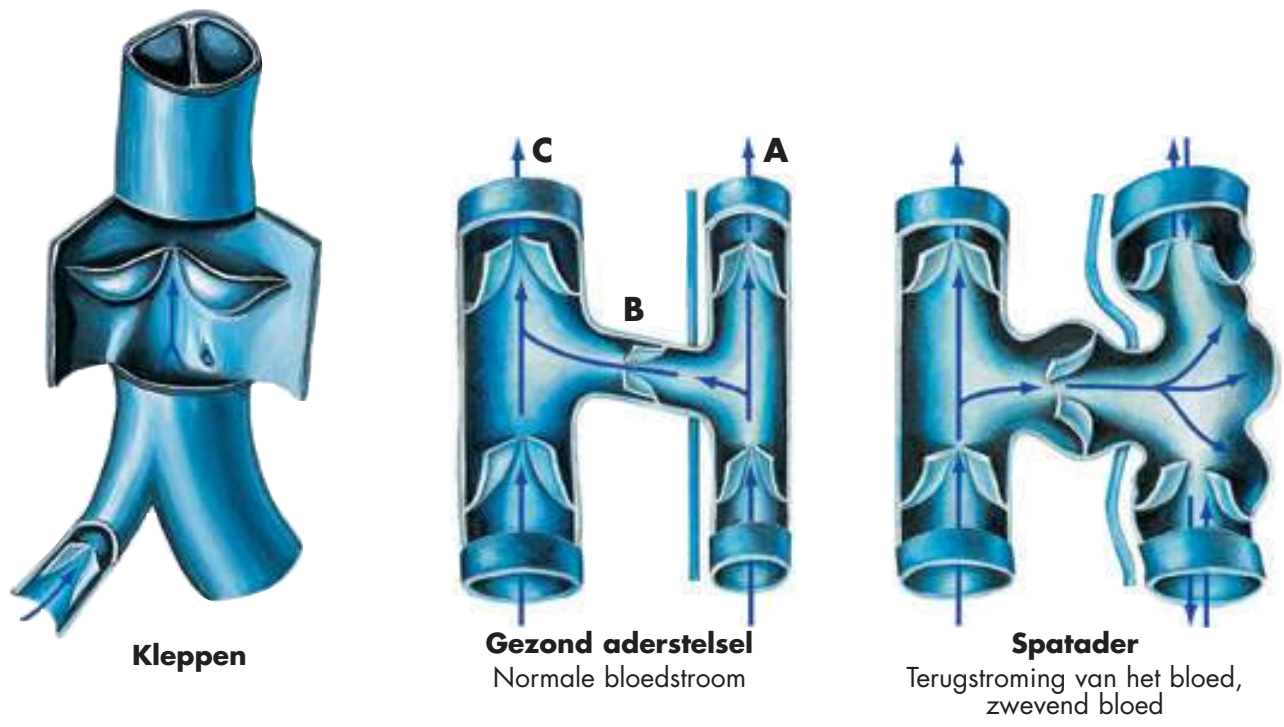
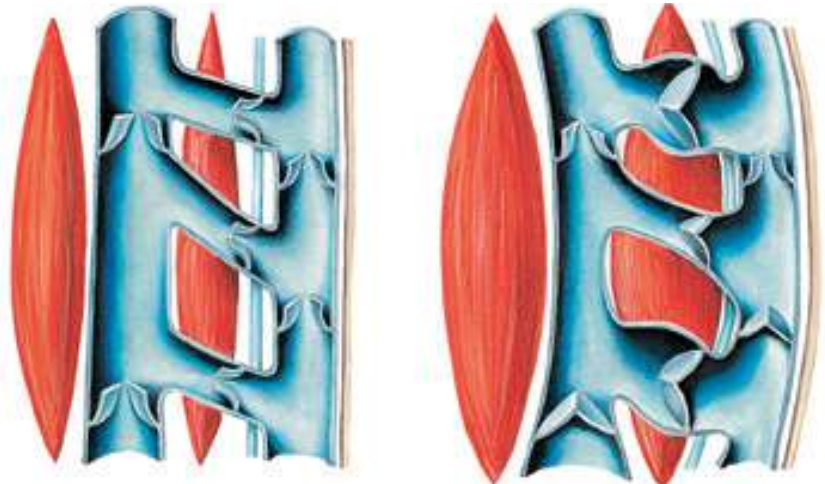
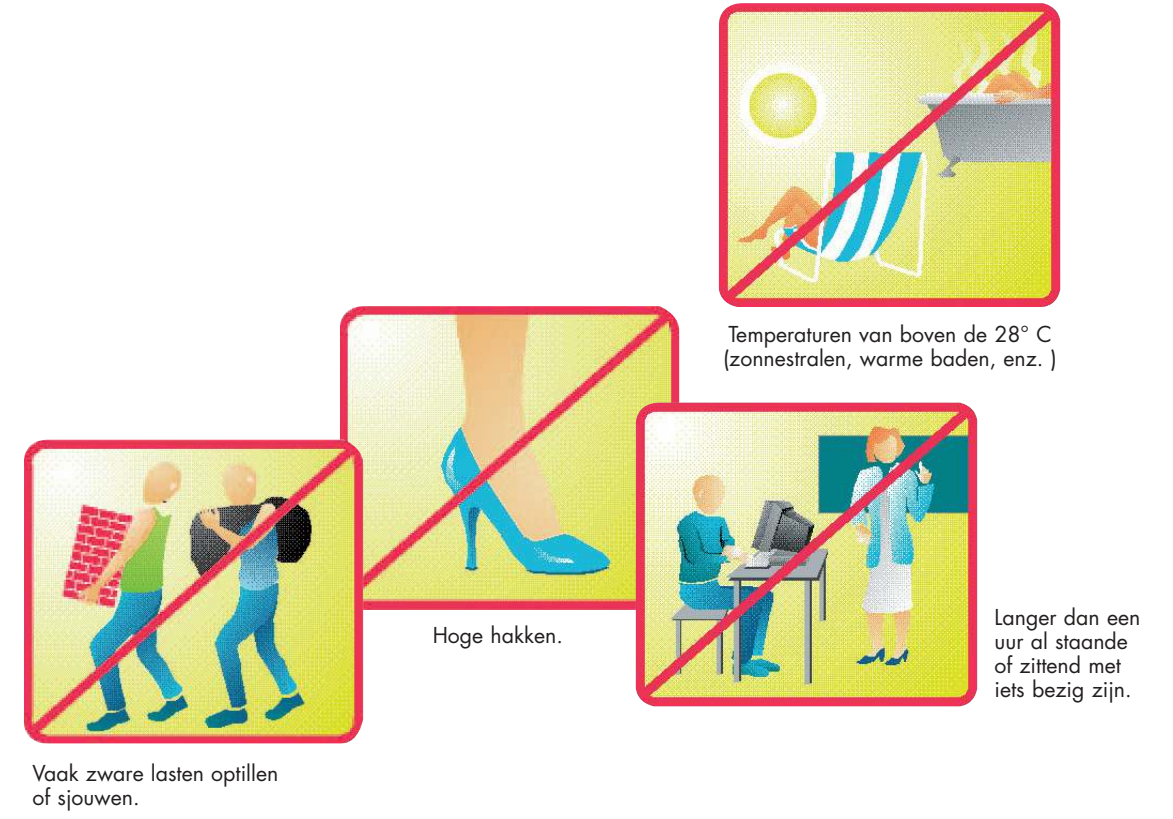

Spataders

Hoe ontstaan spataders precies ?

De wand van de aders is aangetast.
 De ader zet zich uit.
 De eindorganen van de kleppen zijn ontoereikend.
 Het bloed wordt teruggestuwd.
 De druk binnenin de ader neemt toe.
 Dit leidt mogelijk tot de vorming van een spatader.

Spier / huid pomp

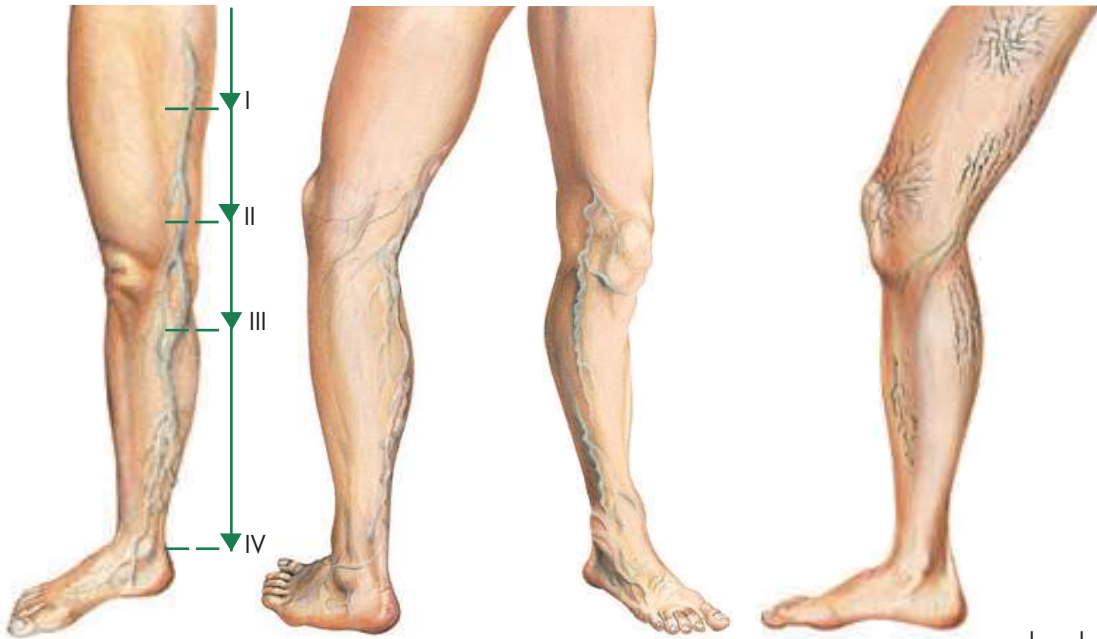
Wanneer we rechtaan of zitten, worden onze aders zwaarder belast omdat het bloed zich dan opwaarts, en tegen de aantrekkingskracht in, een weg naar het hart moet banen. De aderklappen fungeren daarbij als veiligheidsventielen zodat de bloedstroom ongehinderd het hart kan bereiken, zonder evenwel terug te worden gestuwd. Het bloedtransport krijgt ook aanzienlijk steun van het spierstelsel rond de aderswanden door een samenspel van opspannen en ontspannen (druk / zuig pompsysteem) in harmonie met de uitwendige huid.

Oorzaken en risicofactoren

Spatader 'op de stam'
(classificatie van de diverse fasen, volgens Hach)

Spatader van een laterale tak

Spatader

Primaire spatader

Genetisch bepaalde factoren, 77% van alle spataders zijn genetisch bepaald; leeftijd; zwaarlijvigheid; zwangerschap; de kans op spataders vergroot met het aantal bevallingen; toename van de druk in de buik ingevolge obstipatie (chronische verstopping); letels die eigen zijn aan de moderne maatschappij; gebrek aan lichaamsbeweging, harde ondergrond, slecht schoeisel, het feit van constant recht te moeten staan bij sommige beroepen.

Secundaire spatader

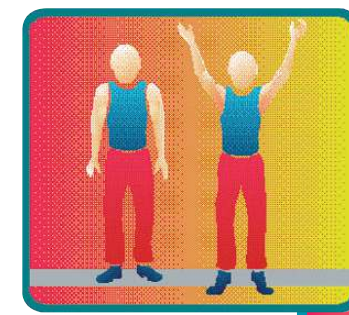
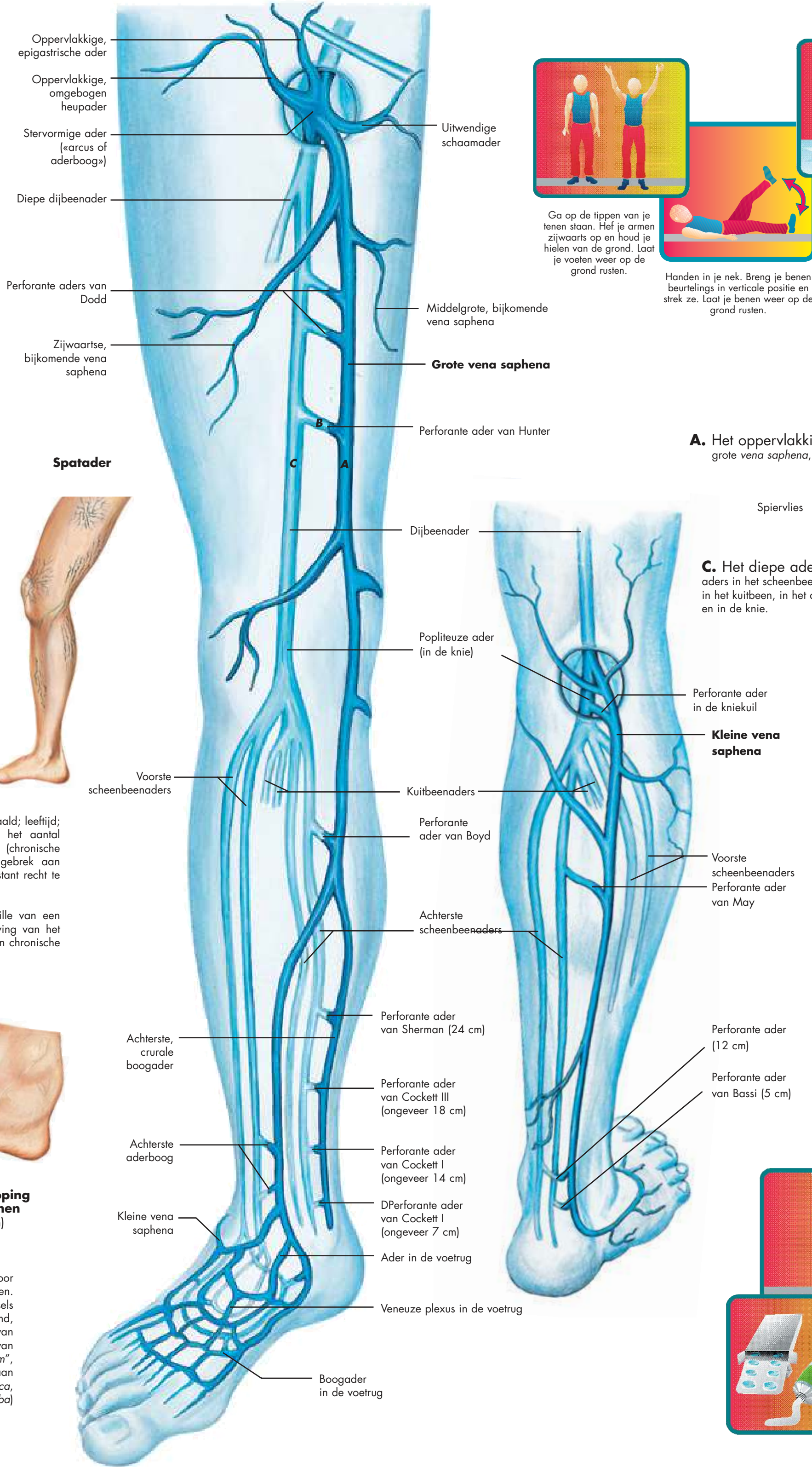
Naar aanleiding van een trombose, terugstuwung van het bloed omwille van een hindernis; compressie: tumoren, lymfeklieren, hernia, littekens; terugstuwung van het bloed omwille van een tekort aan lichaamsbeweging in het geval van een chronische insufficiëntie van het rechterhart; de (anticonceptie)pil, enz.

Mogelijke consequenties van een spatader

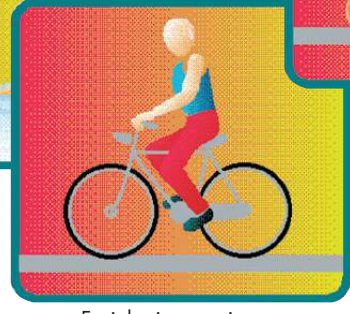
'Open' been (zweer)

Vochtophoping in de benen (oedeem)

De spleetjes tussen de cellen van de aderswand worden breder, waardoor vocht, eiwitten en bloedlichaampjes de kans krijgen om zich te verspreiden. Het lymftransport raakt overbelast en water stapelt zich op in de weefsels (oedeem). Rond de haarvaten wordt alsmear meer bindweefsel gevormd, wat dan weer leidt tot fibrineafzetting. Dit fenomeen brengt de toevoer van zuurstof en voedingsstoffen naar de huid in gedrang, wat het afsterven van weefsel tot gevolg heeft. Dit is het fenomeen van de "ulcus cruris venosum", het verzwaren van het onderbeen. Deze vormen van ontsteking gaan gepaard met een hyperpigmentatie (angiodermatitis pigmentosa et purpurica, of okergele huidontsteking), een atrofie (atrophia alba, capillaritis alba) of een depigmentatie (ontkleuring).

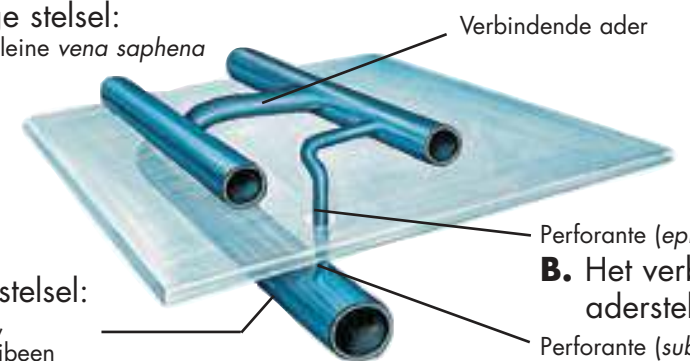
Handen in je nek. Breng je benen beurtelings in verticale positie en strek ze. Laat je benen weer op de grond rusten.

Ga een paar keer per dag onder de koude douche staan. Richt de straal altijd eerst op je benen (helemaal onderaan) en ga dan geleidelijk aan naar boven.

Anatomie van het aderstelsel

A. Het oppervlakkige stelsel: grote vena saphena, kleine vena saphena

C. Het diepe aderstelsel: aders in het scheenbeen, in het kuitbeen, in de dijbeen en in de knie.

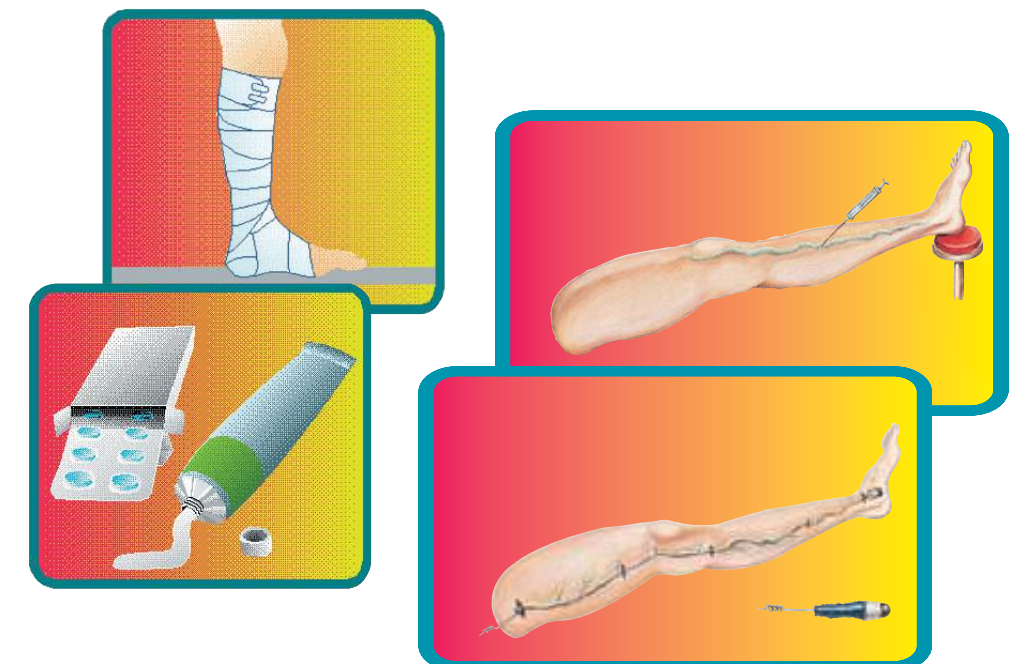
Therapie

Compressie: Ter ondersteuning van de huid / spier pomp, om de druk weg te nemen en de vorming van oedemen uit te sluiten, alsook na sclerotherapie.

Geneesmiddelen: Obliteratie (afsluiting) van de capillairen (haarvaten), inhibitie (afremming) van de substanties die het optreden van oedemen en ontstekingen bevorderen, inhibitie van de bloedcoagulatie (het samenklonteren), diurese (urineafscheiding), een vlottere lymfeafscheiding en het verhogen van de adertonus.

Sclerotherapie: De ingespoten oplossing prikkelt de aderwand op een dusdanige manier dat er een lokale reactie ontstaat waarbij de aderwanden ontstoken raken. Door de compressie die daar op volgt, gaan die ontstoken aderwanden onderling cicatriseren (helen) met als gevolg dat de spataders worden afgesloten.

Chirurgische ingreep: Hierbij worden de perforante aders afgebonden en van elkaar gescheiden (discissie of splitsing), wordt de aderboog weggenomen (crosssectomie) en wordt ook de grote vena saphena verwijderd (stripping).

Venoruton®

Venoruton (O-B-hydroxyethyl)-rutosidea) is een geneesmiddel aangewezen voor de behandeling van vochtophoping in de benen die gepaard gaat met een slechte bloeddorstroming en ongemakken zoals zware en pijnlijke benen en nachtelijke krampen. Geen langdurig gebruik zonder medisch advies. Lees de bijsluter aandachtig.

3B © 3B Scientific GmbH
www.3bscientific.com

Hamburg, Duitsland, 1995 - 2002
 Design en tekst: Wilfried Hennig, in samenwerking met Joachim Otto, Doctor in de Natuurwetenschappen, Wiesbaden en Johannes Menck, Doctor in de Geneeskunde, aan de universiteit van Hamburg. Illustraties en lay-out: Heinrich Römisch